

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2024-09-26 Nr. 429-194
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas), kurio interesams atstovauja advokatė Y. Y. (toliau – atstovė), kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir ERGO Insurance SE, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas su draudiku sudarė Gyventojų turto ir asmens civilinės atsakomybės draudimo sutartį (draudimo liudijimo Nr. (*duomenys neskelbtini*)), kuria draudiko parengtų Gyventojų turto draudimo taisyklių Nr. 056¹ (toliau – Taisyklės) pagrindu ir draudimo variantu „Saugus turtas“ buvo apdrausti pareiškėjo turtiniai interesai, susiję su butu, esančiu (*duomenys neskelbtini*), ir namų turtu (toliau – Turto draudimo sutartis). Draudimo laikotarpis – nuo 2023 m. balandžio 6 d. iki 2024 m. balandžio 6 d.

2024 m. sausio 15 d. pareiškėjas informavo draudiką apie tai, kad iš viršuje esančio buto per lubas ir elektros taškus lubose sunkiasi vanduo, drėgna visa perdanga bei apšiltinimo sluoksnis, dėl to sudrėko gipso lubos, elektros instaliacija ir lubų apšiltinimo medžiaga, matosi dėmės. Draudikas pradėjo žalos administravimą.

2024 m. kovo 8 d. pareiškėjo iniciatyva UAB „Nepriklausomas vertinimas“ parengė Nuostolių nustatymo pažymą (toliau – Pažyma) ir apskaičiavo buto atkūrimo išlaidas (remonto kainą) su PVM – 12 786,95 Eur.

2024 m. balandžio 3 d. UAB „SMART CLAIMS“ draudiko pavedimu parengė Ekspertinę nuomonę dėl nuostolio priežasties ir sumos (toliau – Nuomonė), kurioje nurodyta, kad pareiškėjo turtas buvo apgadintas dėl vandens prasiskverbimo pro išorinius, atitvarinius pastato elementus – pastato sienas. Ekspertai taip pat nustatė remontui reikalingą sumą be PVM – 3 258,29 Eur.

2024 m. balandžio 4 d. rašytiniu pranešimu draudikas informavo pareiškėją apie priimtą sprendimą išmokėti 1 000 Eur draudimo išmoką. Draudikas paaiškino pagal Taisyklės atlyginantis apdraustam turtui padarytus nuostolius, atsiradusius dėl staigaus ir netikėto skysčio išsiliejimo ar garų išsiveržimo pro stogo dangą, išorines pastato sienas, pamatus dėl lietaus, inžinerinių sistemų avarijos ar tirpstančio sniego, tačiau tik nuostolius patalpų vidaus apdailai bei apdraustam namų turtui iki 1 000 Eur už vieną ir visus draudžiamuosius įvykius per 2 metus.

Pareiškėjas su draudiko sprendimu nesutiko ir pateikė jam skundą. Pareiškėjas teigė, kad žala buvo padaryta ne dėl staigaus ir netikėto vandens prasiveržimo pro išorines pastato sienas, o dėl trečiųjų asmenų tyčinės veiklos – savavališkos statybos be statybą leidžiančio dokumento. Pareiškėjas prašė išmokėti draudimo išmoką, apskaičiuotą pagal Pažymoje nurodytus remonto kainos skaičiavimus.

2024 m. gegužės 16 d. atsakyme į skundą draudikas nurodė sprendimo nekeisiant. Anot draudiko, asmuo padaro žalą tyčia, kai siekia padaryti to tipo žalą arba atitinkamai elgiasi žinodamas, kad konkreti žala atsiras arba labai tikėtina, kad atsiras, o šiuo atveju nebuvo gauta įrodymų, jog stogas buvo remontuojamas siekiant tyčia sugadinti svetimą turtą. Atvirkščiai, anot draudiko, remonto metu buvo, be kita ko, pašalinti anksčiau name kilusio gaisro padariniai.

Draudiko atsakymas į skundą pareiškėjo taip pat netenkino, todėl pareiškėjo atstovė kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti šalių ginčą, pripažinti žalą atsiradusią dėl trečiųjų asmenų tyčinės veiklos ir įpareigoti draudiką išmokėti 12 786,95 Eur draudimo išmoką.

¹ Galiojančių nuo 2022 m. liepos 15 d.

Anot atstovės, pagal Taisykles draudikas įsipareigojo atlyginti nuostolius dėl staigaus ir netikėto apdrausto turto sugadinimo, sunaikinimo arba netekimo dėl trečiųjų asmenų tyčinės veikos, kuri apima apdrausto pastato ar jo dalių sugadinimą, sunaikinimą ar pastato dalių vagystę dėl tyčinės trečiųjų asmenų veikos. Kreipimesi nurodoma, kad žala kilo būtent šiuo pagrindu, kai, neteisėtai nuardžius ir pakeitus dalį pastato elementų, buvo sudarytos sąlygos pastato sienų, perdangų ir buto lubų permirkimui. Kitoks situacijos vertinimas, anot pareiškėjo atstovės, būtų nesąžiningas ir nelogiškas, nes draudimo išmoka būtų apribota vertinant padarinį (vandens išsiliejimą), bet ne priežastį, kas šį išsiliejimą nulėmė ir sukėlė.

Kreipimesi taip pat teigiama, kad nepagrįsti yra draudiko teiginiai, jog pastato stogas buvo keičiamas dėl gaisro metu pažeistų konstrukcijų, nes pastate gaisras buvo kilęs prieš aštuonerius metus, o iki savavališko remonto pastatas buvo visiškai eksploatuojamas, gyvenamas ir nebuvo jokio neatidėliotino poreikio keisti pastato stogą. Statybos darbai nebuvo susiję su padėties, buvusios iki gaisro, atkūrimu, bet buvo skirti iš esmės pakeisti stogo konstrukciją, įrengiant beveik metru aukštesnę, nei buvo iki statybos darbų. Pareiškėjo atstovės nuomone, bet koks bendrą loginį supratimą turintis asmuo galėtų numatyti, jog, nuėmus pastato stogą ir visus stogo dalies lietvamzdžius bei pakeitus stogo nuožulnumo kampa, krituliai nuo pastato nebebus nukreipiami, todėl vanduo, labai tikėtina, padarys žalą. Pareiškėjo atstovės vertinimu, statytojai neabejotinai galėjo ir turėjo numatyti, kad dėl jų neteisėtos ir tyčinės veiklos kritulių vanduo bėgs lauko sienomis, ims į jas gertis ir šlapinti.

Atsiliepime į pareiškėjo atstovės pateiktą kreipimąsi draudikas nurodė su jame išdėstytais argumentais nesutinkąs ir prašė draudikui keliamus reikalavimus atmesti. Draudikas nurodė, kad, pagal Taisyklių II dalies 5.5 papunktį, atlyginami apdraustam turtui padaryti nuostoliai, atsiradę dėl staigaus ir netikėto skysčio išsiliejimo pro stogo dangą, išorines pastato sienas, pamatus dėl lietaus, inžinerinių sistemų avarijos ar tirpstančio sniego. Anot draudiko, neturi jokios reikšmės, kas yra atsakingas už skysčių pratekėjimą ar konstrukcijų defektus, nulėmusius skysčių pratekėjimą, svarbu tik tai, kad skysčiai prasiskverbia pro pastato dangą, išorines pastato sienas, pamatus. Tokiam įvykiui numatyta didžiausia 1 000 Eur draudimo išmoka, kuri mokama už vieną ir visus draudžiamuosius įvykius per 2 metus.

Draudikas taip pat nurodė manąs, kad pareiškėjas nepagrįstai teigia, jog statytojas tyčia sugadino jo turta, nes už tyčinį turto sugadinimą yra numatyta administracinė arba baudžiamoji atsakomybė, o šiuo atveju nėra duomenų apie statytojui ar kitam statybos dalyviui pritaikytą atsakomybę. Anot draudiko, žalos administravimo metu surinkti duomenys kaip tik patvirtina, kad trečiasis asmuo neturėjo ketinimo sugadinti pareiškėjo turta, o statinio stogo remontas buvo atliktas įrengiant naujas stogo laikančiąsias konstrukcijas ir naują stogo dangą.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl įvykio (pareiškėjo valdomų patalpų defektų atsiradimo) kvalifikavimo pagal Taisyklėse nustatytas draudžiamas rizikas ir draudimo išmokos dydžio.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti Taisyklėse įtvirtintas draudžiamųjų įvykių sąlygas bei administruojant žalą nustatytas įvykio aplinkybes ir nustatyti, ar draudikas pagrįstai įvykį kvalifikavo draudžiamuoju ne pagal Taisyklių II dalies 4.3 papunktį (trečiųjų asmenų tyčinė veika), o pagal Taisyklių II dalies 4.2.3 papunktį (vandens prasiskverbimas pro stogo dangą, išorines pastato sienas, pamatus), ir ar pagrįstai išmokėjo riboto dydžio (1 000 Eur) draudimo išmoką.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo

sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštaruoja įstatymams. Sutarties laisvės principas reiškia civilinių teisinių santykių subjektų teisę laisvai spręsti, sudaryti konkrečią sutartį ar jos nesudaryti, pasirinkti, su kuo sudaryti sutartį, be to, savarankiškai spręsti dėl sutarties turinio (sutarties sąlygų ir jų pakeitimo) bei formos, išskyrus atvejus, kai tam tikras sutarties sąlygas (jų turinį) nustato imperatyviosios teisės normos arba tam tikrų sąlygų reikalauja viešoji tvarka, sąžiningumo, protingumo, teisingumo principai, gera moralė. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalį).

Šalių sudaryta Turto draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalimi, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Lietuvos kasacinis teismas savo praktikoje yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti. Prisiimdamas draudimo riziką draudikas nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas. Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiosiose sąlygose.² Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudžiamųjų įvykių, nedraudžiamųjų įvykių sąrašas ir kitos draudimo sutarties sąlygos, nustatančios draudimo sutarties šalių įsipareigojimų turinį, kuris leidžia spręsti apie draudiko prisiimtos draudimo rizikos laipsnį.³

Draudžiamasis įvykis – tai draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Teisine prasme draudžiamasis įvykis yra juridinis faktas, t. y. realaus gyvenimo reiškiny, su kuriuo įstatymas sieja teisinius padarinius, konkrečiai – draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką.⁴ Įstatyme ir konkrečiose draudimo rūšies taisyklėse nustatytos išimties, kai draudėjo patirta žala visiškai ar iš dalies nekompensuojama, dėl to, draudėjui kreipusis dėl draudimo išmokos išmokėjimo, draudikas turi teisę jos visiškai arba iš dalies nemokėti. Tokią teisę draudikas turi nedraudžiamąjį įvykių atveju.⁵ Nedraudžiamasis įvykis – draudžiamąjį įvykių požymius turintis įvykis, tačiau taip pat atitinkantis įstatyme ar draudimo sutartyje apibrėžtus papildomus požymius, kuriems esant draudikas atleidžiamas nuo prievolės mokėti draudimo išmoką.⁶

Nagrinėjamu atveju tarp šalių nėra ginčo dėl to, kad Turto draudimo sutartimi pareiškėjo turtiniai interesai, susiję su butu, buvo apdrausti nuo trečiųjų asmenų tyčinės veiklos. Sios ir kitų rizikų, kurioms pasireiškus nutikę turto sugadinimo, sunaikinimo ar praradimo įvykiai laikomi draudžiamaisiais, įtvirtintos Taisyklių II dalies 4 punkte. Tos pačios dalies 4.3 papunktyje įtvirtinta trečiųjų asmenų tyčinės veiklos rizika ir nurodyta, kad ji apima: 1) vagystę su įsilaužimu – neteisėto įsilaužimo į pastatą faktą arba neteisėto įsilaužimo ar patekimo į pilnai tvora aptvertą teritoriją, kur laikomas apdraustas namų turtas, faktą (4.3.1 papunktis); 2) vandalizmą – kai vienu iš Taisyklių II dalies 4.3 papunktyje nurodytų būdų įsilaužiama į pastatą ir sunaikinami arba sugadinami apdrausti daiktai (4.3.2 papunktis); 3) apiplėšimą – kai apdraustas namų turtas atimamas draudėjo arba draudėjo šeimos narių atžvilgiu panaudojus fizinius ar psichologinės prievartos veiksmus (4.3.3 papunktis); 4) apdrausto pastato ar jo dalių sugadinimą, sunaikinimą ar pastato dalių vagystę dėl tyčinės trečiųjų asmenų veikos.

Iš byloje pateiktų duomenų apie įvykį nustatyta, kad pareiškėjo reikalavimas yra iš esmės grindžiamas tuo, jog pastato, kuriame yra apdraustas butas, stogas buvo keičiamas neteisėtai, be statybos leidimo, taip sudarant sąlygas žalai atsirasti. Be to, teigta, kad bet koks vidutiniškai nuovokus ir rūpestingas asmuo galėjo numatyti, jog, nuėmus pastato stogą ir visus stogo dalies lietvamzdžius bei pakeitus stogo nuožulnumo kampa, krituliai nuo pastato nebebus nukreipiami, todėl vanduo, labai tikėtina, padarys žalą. Draudikas, savo ruožtu, teigia, kad tretieji asmenys neturėjo tikslo, siekio ir motyvo tyčia padaryti žalą pareiškėjui, todėl įvykis negali būti laikomas draudžiamuoju pagal trečiųjų asmenų tyčinės veikos riziką.

Lietuvos banko vertinimu, pareiškėjo pozicija dėl įvykio vertinimo draudžiamuoju pagal

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2015; ir kt.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. birželio 26 d. nutartis civilinėje byloje 3K-3-316/2013.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. vasario 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3- 32/2009.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. lapkričio 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-426-684/2017.

Taisyklių nuostatas, reglamentuojančias pastato ar jo dalių sugadinimą, sunaikinimą ar pastato dalių vagystę dėl tyčinės trečiųjų asmenų veikos, nagrinėjamu atveju nėra pagrįsta.

Nagrinėjamu atveju tarp šalių nėra ginčo dėl to, kad stogo remonto darbai Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Rytų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento buvo įvertinti kaip atlikti savavališkai, negavus teisės aktuose nustatyta tvarka gautų tokios kategorijos darbams vykdyti reikalingų leidimų. Tačiau vien savavališkos statybos faktas, nesant duomenų, pagrindžiančių stogo keitimo darbus organizavusių ar atlikusių asmenų sąmoningą siekį padaryti pareiškėjui žalos, Lietuvos banko vertinimu, nesuteikia pagrindo konstatuoti, kad pareiškėjui žala buvo padaryta tyčia, kaip tai numatyta Taisyklių II dalies 4.3 papunktyje.

Nagrinėjamu atveju nebuvo gauta duomenų, leidžiančių daryti išvadą, kad tretieji asmenys – pareiškėjo kaimynai ir (ar) darbus vykdę asmenys, stogo keitimo darbus vykdė turėdami sąmoningą tikslą ir siekį padaryti žalą pareiškėjui, t. y. tyčia darbus organizavo ir (ar) vykdė taip, kad juos vykdant arba juos atlikus šlaptų perdanga tarp namo aukštų⁷ ir į pareiškėjo butą skverbtųsi drėgmė arba būtų padaryta kitokio pobūdžio žala. Taip pat nebuvo gauta ir informacijos apie tai, kodėl pareiškėjo kaimynai galėjo turėti motyvą tyčia gadinti pareiškėjo valdomas patalpas ir jose esantį turta.

Pažymėtina ir tai, kad atliekant stogo remonto darbus paprastai siekiama jų atnaujinti, pagerinti jo būklę, kad jis būtų atsparus aplinkos poveikiui, sustiprinti ar pakoreguoti jo laikančiąsias konstrukcijas, pašalinti esamus defektus ar nusidėvėjimo požymius, užtikrinti stogo sandarumą ir ilgaamžiškumą. Nors stogo keitimas ar remontas gali būti atliekamas ir siekiant pakeisti jo funkcionalumą, pakeisti aukštingumą ar pritaikyti jį kitiems poreikiams, bet kuriuo atveju remonto tikslas paprastai yra susijęs su stogo būklės pagerinimu, o ne su tikslu padaryti žalą tretiesiems asmenims.

Dėl pirmiau nurodytų priežasčių, nesant jokių objektyvių trečiųjų asmenų tyčią pagrindžiančių duomenų, konstatuotina, kad draudikas įvykį pagrįstai atsisakė kvalifikuoti pagal Taisyklių II dalies 4.3 papunktyje įtvirtintą trečiųjų asmenų tyčinės veikos riziką. Vis dėlto akcentuotina, kad toks vertinimas nepaneigia galimo priežastinio ryšio tarp remontą organizavusių kaimynų ar darbus atlikusių asmenų veiksmų (neveikimo) ir pareiškėjo patirtos žalos, tačiau, Lietuvos banko vertinimu, trečiųjų asmenų civilinė atsakomybė už bet kokią pareiškėjo žalą plačiąja prasme nėra šalių sudarytos Turto draudimo sutarties objektas. Tokiu atveju minėtų asmenų atsakomybės už pareiškėjo žalą klausimai turėtų būti sprendžiami remiantis civilinės atsakomybės taisyklėmis, pavyzdžiui, pareiškėjui kreipiantis tiesiogiai į savavališką statybą organizavusius ar darbus vykdžiusius asmenis arba į jų civilinės atsakomybės draudikus.

Atsižvelgiant į byloje turimus duomenis dėl tiesioginės žalos priežasties taip pat konstatuotina, kad draudikas įvykį pagrįstai kvalifikavo draudžiamuoju pagal Taisyklių II dalies 4.2.3 papunktį, t. y. žalą laikė atsiradusia dėl vandens pratekėjimo pro išorines pastato konstrukcijas. Šios aplinkybės, kaip tiesiogiai lėmusios žalą, šalys neginčijo. Taisyklių II dalies 4.2.3 papunktyje yra nustatyta taisyklė, jog nuostoliai, atsiradę dėl skysčio išsiliejimo pro stogo dangą ar išorines pastato sienas, atlyginami (draudimo išmoka mokama) tik už žalą, padarytą patalpų vidaus apdailai ir tik iki 1 000 Eur už vieną ir visus draudžiamuosius įvykius per dvejus metus. Kadangi tiek pareiškėjo iniciatyva parengtoje Pažymoje, tiek draudiko iniciatyva parengtoje Nuomonėje nurodyta remonto kaina viršija pirmiau aptartam įvykiui taikomą draudimo sumą (maksimalią draudimo išmoką), o draudikas būtent šią sumą atitinkančią draudimo išmoką pareiškėjui yra išmokėjęs, išsamesnis žalos dydžio (atitinkamai ir draudimo išmokos) vertinimas ginčo kontekste neturi teisinės reikšmės ir toliau neatliekamas.

Įvertinus bylos duomenis, konstatuotina, kad draudiko sprendimas įvykį kvalifikuoti pagal Taisyklių II dalies 4.2.3 papunktį ir išmokėti 1 000 Eur draudimo išmoką laikytinas pagrįstu surinktais duomenimis, o pareiškėjo reikalavimas laikytinas nepagrįstu ir todėl yra atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų

⁷ Tokios žalos atsiradimo aplinkybės buvo konstatuotos UAB „SMART CLAIMS“ 2024 m. balandžio 3 d. Ekspertinėje nuomonėje dėl nuostolio priežasties ir sumos.

ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis